

paa Sagt efter Danmarks militære Opgave. Jeg maa ønske for ham, at han en Gang finder den. Navnlige mente han, at den har Hensyn til hele Europa. Jeg tror derimod, at det er heldigere, man begrænsede den og ser hen til, hvad der baader os bedst. Jeg skal forøvrigt kun gjøre een Bemærkning i Anledning af, at han talte saa meget om Forskjellen mellem Pikkolofløyten og den store Tromme. Naar han sagde, at vi kunde blæse paa Pikkolofløyten og ikke slaa paa den store Tromme, saa skal jeg ved denne Leilighed som ved saa mange andre protestere mod, at det Forslag, Regjeringen kommer med, skulde være Noget, der ligner at slaa paa den store Tromme. Naar Noget er saa defensivt, som dette er, saa kan det sandelig ikke kaldes at slaa paa den store Tromme. Han talte dernæst om Skandinavismen, som han pleier at gjøre, og mente, at vi skulde søge vor Frelse ved at holde sammen med vore skandinaviske Brødre. Der har han min Sympathi, det anser jeg for meget heldigt, men det kunne vi jo ikke fremtvinge. Navnlige tror jeg, at en skandinavisk Forbindelse lettere vil komme i Stand, hvis vi have Kjøbenhavn besættet. Det er aabenbart, at Svenskerne have en vis Vengsteligbed ved at slutte sig til os, idet vi have en farligere Stilling overfor Europa. De kunne bedre holde sig udenfor, naar vi ikke ere med. Derfor ville de ikke slutte sig sammen med os, hvis vi ikke have bedre Garantier overfor Europa, end vi have for Diebliffet. Og derfor tror jeg, at den, der ser hen til den skandinaviske Union, i høi Grad maa slutte sig til Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede Medlem fra Horsens talte endvidere om, at det strategiske Punkt vilde blive flyttet fra Kjøbenhavn til Sjælland, naar Nordostersøkanalen blev færdig, idet man maatte bryde frem gennem Sjælland og naae ned til den Kanal, naar man vilde forhindre Thyfflands indbyrdes Forbindelse for dens Flaadeafdelingers Bedkommende. Han mente altsaa, at Thyffland har et svagt Punkt i denne Kanal, at denne Kanal paa en vis Maade er dens Livstraad, naar den var afstaaen, saa var det uheldig stillet, og han mente, at, naar der kom en fremmed Magt, saa maatte den nødvendigvis gaa i Land i Sjælland og trænge ned derfra. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Betragtning, men jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at jeg er ganske glad ved, at det ikke er mig, der har sagt dette. Hvor vilde jeg ikke have faaet paa min Talerken, naar jeg havde sagt Noget, der var saa bestemt møntet mod en bestemt Magt, navnlig mod Thyffland. Jeg skal

derneft med et Par Ord henvende mig til det ærede Medlem for Præsts Amt's 3die Valgkreds (Leth), der jo ogsaa kom med nogle ganske interessante Bemærkninger. For det første begyndte han med at udtale, at en tidligere Krigsminister, Kaufmann, skulde have sagt, at det er den største Ulykke for Kjøbenhavn at blive besættet. Det maa vist være en Feiltagelse. Jeg tror ikke, at Kaufmann har sagt det. Hvis det ærede Medlem nærer den Anskuelse, at han virkelig skulde mene det, saa vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at han bor temmelig nær herved og vist er let at træffe f. Ex. forinden Møderne her mellem 12—1. Det ærede Medlem kan jo gaa ud til ham, saa vil han vist faae at høre, at det er en Misforstaaelse. Det ærede Medlem mente, at det var den rene Bei til at miste vor Selvstændighed, at vi besættede Kjøbenhavn. Hans Raisonnement var det, at Kjøbenhavns Befæstning er beregnet paa en Alliance; vi kunne ikke forsvare Kjøbenhavn i Længden, vi kunne altsaa kun komme ud af den Klemme, vi kom i, ved at Kjøbenhavn blev angrebet, derved, at der inden 2 eller 3 Maanedes kom en Allieret og hjalp os, men saa vilde vi være i denne Allieredes Magt, saa vilde vi til evige Tider være en Vasalstat af denne Magt. Dertil skal jeg gjøre en Bemærkning, at det kan være ganske rigtigt, at en Fæstning ikke kan holde sig til evige Tider, et Forsvar ikke gennemføres mere end en vis Tid. Den Grændse, der altid er for et Forsvar er Proviantens Mængde. Naar Provianten er opist op — selv om Fæstningen er urørt — saa overgiver man sig. Det er ganske vist en Mangel ved en Fæstning — og det gaar Kjøbenhavn som en anden Fæstning — at den kun kan holde sig en vis Tid, men der er heller Ingen, der har Lovet andet. Hvorvidt det bliver 2—3—4 Maanedes skal jeg ikke kunne sige, men jeg skal kun spørge om hvorvidt det ærede Medlem, naar vi ikke have en Fæstning, kjender nogen anden Bei, hvorved vi kunne holde os 2—3 Maanedes og undgaa Hjælp fra anden Side. Det er heri Selvmodsigelsen altid viser sig, naar man angriber Regjeringens Forslag. Til dem der sige: Hvad kan det nytte, de sige jo selv, at de ikke kunne forsvare den, kan jeg kun svare: Ja ganske vist, vi kunne i hvert Fald kun forsvare den, ligesaa længe som General Massena i 1800 forsvarede Genua, indtil han maatte sætte en Stol til hver Soldat, der stod paa Post, saa udmattede vare de, eller som Kleber, der, da han forsvarede Mantua tilsidt inviterede de høiere Officerer til Middag og gav dem en Ret serveret med Kotter. Selv om endogjaa